

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 24 februari 2017
(OR. en)

**Interinstitutionellt ärende:
2017/0043 (COD)**

**6575/17
ADD 2**

**PECHE 68
CODEC 248
IA 32**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	24 februari 2017
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	SWD(2017) 63 final
Ärende:	ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN Följedokument till FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om upprättande av en flerårig plan för små pelagiska bestånd i Adriatiska havet och de fisken som utnyttjar dessa bestånd

För delegationerna bifogas dokument – SWD(2017) 63 final.

Bilaga: SWD(2017) 63 final

Bryssel den 24.2.2017
SWD(2017) 63 final

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR

SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN

Följedokument till

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om upprättande av en flerårig plan för små pelagiska bestånd i Adriatiska havet och de fisken som utnyttjar dessa bestånd

{COM(2017) 97 final}
{SWD(2017) 64 final}

Konsekvensbedömning av ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av en flerårig plan för små pelagiska bestånd och fiske knutet till dessa i Adriatiska havet

A. Behov av åtgärder

1. Bakgrund

Det finns två huvudsakliga problem när det gäller små pelagiska arter (ansjovis och sardiner) i Adriatiska havet.

- 1) De är kraftigt överfiskade på grund av överkapacitet inom flottan, miljöfaktorer (utanför tillämpningsområdet för detta förslag) och illa anpassade förvaltningsåtgärder.
- 2) Förvaltningsramen är ineffektiv på grund av illa anpassade förvaltningsåtgärder (begränsning av fiskeansträngningen, men som inte är anpassad till särdragen hos dessa arter och denna typ av fiske) och på grund av de nuvarande reglernas komplexitet och instabilitet.

Om ingen förändring sker finns det risk för att bestånden och det fiske som beror av dem kollapsar. Detta kommer att få negativa konsekvenser för de rovfiskar som livnär sig på ansjovis och sardiner, och negativa socioekonomiska konsekvenser för fiskerisektorn och sekundära sektorer som beredningsindustrin. De aktörer som berörs i störst utsträckning är Kroatien och Italiens fiskerisektorer och, i mycket mindre utsträckning, Sloveniens fiskerisektor. Beredningssektorn är den huvudsakliga sekundära sektorn, i synnerhet i Kroatien och Italien.

2. Initiativets mål och mervärde

Målen för detta förslag är att

- uppnå och upprätthålla maximalt hållbart uttag för ansjovis och sardiner senast 2020,
- uppnå en hållbar fiskerisektor, tillhandahålla en effektiv förvaltningsram som är enklare och mer stabil,
- ge aktörerna ökad känsla av ansvar och
- underlätta genomförandet av landningsskyldigheten.

Detta förslag väntas säkerställa återhämtning för ansjovis- och sardinbestånden senast 2020 och en hållbar fiskerisektor, med förbättrade löner för fiskare (+ 4 % i genomsnitt) och ökad lönsamhet för fiskerisektorn (+8 % i genomsnitt).

Eftersom både ansjovis- och sardinbestånden och de berörda fiskefartygen förlyttar sig fritt över internationella gränser är det osannolikt att åtgärder som endast vidtas på medlemsstatsnivå kommer att kunna bli effektiva när det gäller att uppnå de ovannämnda målen. För att åtgärderna ska bli effektiva bör de vidtas på ett samordnat sätt, och de bör vara tillämpliga på beståndets hela utbredningsområde och på samtliga berörda flottor.

B. Lösningar

Olika policyalternativ som beaktats i konsekvensbedömningen:

- Tillämpa icke-rättsliga instrument (mjuk lagstiftning).

- Bevara status quo (grundantagande).
- Utarbeta en EU-förordning med målet att bestånden kommer att fiskas hållbart senast antingen 2018 eller 2020 (två delalternativ). XXXXX
- Ändra den nuvarande förvaltningsramen (nationell och internationell lagstiftning).

Det alternativ som förespråkas är att utarbeta en EU-förordning med 2020 som tidsgräns för att uppnå alla de mål som anges ovan.

Ingen av de berörda parter som tillfrågades tog upp mjuk lagstiftning som ett möjligt alternativ. Endast en berörd part ansåg att den nuvarande ramen är tillräcklig. Alla respondenter utom Malta ansåg att en ändring av den nuvarande ramen inte skulle vara tillräckligt. Den rådgivande nämnden för Medelhavet (bestående av företrädare för fiskerinäringen och det civila samhället), icke-statliga organisationer, offentliga myndigheter, vetenskapliga institut samt Kroatien, Italien och Slovenien stöder förslaget om att utarbeta en EU-förordning, med en stark preferens för delalternativet ”2020”.

C. Det rekommenderade alternativets konsekvenser

Det förespråkade alternativets fördelar: den främsta fördelen skulle vara att ansjovis och sardiner, efter år av överutnyttjande, kommer att fiskas på hållbara nivåer senast 2020 och att fiskerisektorn kommer att bli sundare och hållbar. Den nuvarande förvaltningsramen kommer också att förenklas, bli mer stabil och öppen, och bör ge medlemsstater och fiskare ökad känsla av ansvar och engagemang eftersom de kommer att kunna bli delaktiga i utformningen av vissa av förvaltningsreglerna. Den ökade mängden sardiner och ansjovisar kommer sannolikt att verka befrämjande på större och mer värdefulla rovfiskar som blåfenad tonfisk.

År 2021 är det sannolikt att en flerårig EU-plan kommer att ha resulterat i ett förbättrat beståndsstadium (med omkring 20 % jämfört med status quo) och bättre arbetsvillkor för fiskare (och en löneökning på +/- 5 % och en lönsamhetsökning på +/-10 %).

Det förespråkade alternativets kostnader: detta alternativ väntas senast 2021 säkerställa långsiktigt stabila fiskenivåer och en hållbar och lönsam fiskerisektor; fångsterna av ansjovis och sardiner skulle behöva minska (+/- 25–30 %), vilket skulle resultera i en lägre total inkomst för fiskerisektorn (+/- 25 %) och en minskning av sysselsättningen (+/-10 %). Detta rör kroatiska, italienska och i mindre utsträckning slovenska fiskare som använder snörpvad/ringnot eller pelagiska trålar. I takt med att fångsterna minskar bör priserna vid första försäljning öka, vilket i viss mån kan kompensera de minskade inkomsterna i fiskerisektorn till följd av minskade fångster. Effekterna för konsumenterna och beredningssektorn kan särskilt i Kroatien och Italien komma att bli negativa, då dessa länder kan komma att behöva öka sin import från andra länder.

Vad gäller **effekterna för små och medelstora företag** noteras det att den gemensamma fiskeripolitiken är särskilt inriktad på små och medelstora företag, då dessa snarare är norm än undantag inom fiskerisektorn. Inom sardin- och ansjovisfisket är nästan alla fiskeföretag och den stora majoriteten beredningsföretag mikroföretag eller små och medelstora företag. Det finns därför inga grunder för att utesluta dem från tillämpningsområdet för detta förslag på grund av deras storlek; i så fall skulle den stora majoriteten av sektorn uteslutas och förslaget bli ineffektivt. EU:s fleråriga plan bör därför tillämpas på alla företag, inklusive små och medelstora företag och mikroföretag. Alla de konsekvenser som beskrivs ovan kommer därför sannolikt att gälla för alla företag, men i varierande grad beroende på hur medlemsstaterna beslutar att fördela de nödvändiga nedskärningarna av fisket mellan de olika flottsegmenten.

Förslaget väntas inte få några konsekvenser för medlemsstaternas **nationella budgetar** eftersom relevant övervakning och datainsamling redan införts och det endast är frekvensen som kommer att behöva öka.

Vad gäller **andra betydande konsekvenser** väntas den förbättrade lönsamheten i fisket i regionen Adriatiska havet göra sektorn mer konkurrenskraftig och, i kombination med ökade löner, mer attraktiv.

D. Uppföljning

Vad gäller översynen av denna policy kommer kommissionen att rapportera till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av planen fem år efter planens ikraftträdande och sedan vart femte år därefter.